

LINGGADJATI ONDERTEKEND

worden ondertekend maar daarbij zou de Nederlandse delegatie doen weten dat Nederland zich mede gebonden achtte aan de 'aankleding'. Lange vergaderingen van het kabinet waren nodig, eer deze weinig bevredigende oplossing (die, aldus Drees, 'niet bepaald fraai' was¹) door het kabinet was aanvaard. Unaniem machtigde het op 17 maart de Commissie-Generaal, het akkoord, met inachtneming van de geschetste oplossing, te ondertekenen – een besluit dat de instemming had verworven van van der Goes van Naters en van Romme² maar dat op voorstel van Drees niet aan het parlement werd voorgelegd.

Het eerste gevolg van het besluit was dat de Boer als lid van de Commissie-Generaal zijn ontslag aanbood en dat Posthuma en Verzijl deden weten, niet langer in aanmerking te willen komen voor een benoeming als zodanig.

Op 25 maart werd het akkoord door de Commissie-Generaal en de delegatie van de Republiek in Batavia ondertekend. 's Avonds ging een gezelschap hoge Nederlandse functionarissen, onder wie Boon, naar het Hotel des Indes. Het was, aldus Boon, 'vrijwel verlaten. Enige sombere gezichten van planters en officieren zaten aan de kant van de gebruikelijke dansende paren. De weigering van een niet onaanzienlijk deel van de Nederlandse bevolking' (hij bedoelde de Nederlanders en Indische Nederlanders in Indië) 'om zich neer te leggen bij de totstandkoming van de overeenkomst is zeer bedenkelijk.'³

★

Die negatieve houding bestond niet alleen bij de bedoelde Nederlanders en Indische Nederlanders in Indië maar ook bij de Republiek. Samenwerking in de geest van Linggadjati werd in Nederland begeerd door het kabinet-Beel en een aanzienlijk deel van de publieke opinie en in Indië door van Mook, de twee overgebleven leden van de Commissie-Generaal: Schermerhorn en van Poll, een kleine groep medestanders en een aantal Indonesische hooggeplaatsten in de pas-opgerichte deelstaat

¹ Ministerraad: Notulen, 15 maart 1947, *NIB*, dl. VII, p. 782. ² Romme kwam tot die omzwaai in het licht van adviezen die hij bij enkele Amerikaanse vrienden had ingewonnen. ³ Wiebes en Zeeman: *Indonesische dagboeknotities van dr. H. N. Boon*, p. 50 (26–27 maart 1947).